

Kennen jullie de film Schindler list?

27-02-2002

Een film over de tweede wereld oorlog waarin een Nazi een pottenfabriek overneemt. Hij laat een joodse boekhouder een lijst maken met daarop de namen van Joodse mensen , al de mensen op de lijst gaan werken in de fabriek en zijn hiermee gered. Aan het einde van de film zie je dat de joden in de fabriek goud uit hun mond halen om een ring te maken voor Schindler en hij zegt dan: "drie meer, drie meer had ik kunnen redden"dan wijst hij naar de auto en zegt: "tien meer".

(De aantallen weet ik niet meer precies hoor)

Februari, in deze maand verlieten 5 kinderen het weeshuis om naar de middelbare school te gaan, hiermee maakten ze plaats voor 5 nieuwe kinderen.

Een dossier vol verzoeken, persoonlijke aanvragen," via via verhalen" en samen met Glady's de maatschappelijk werkster ga ik al de verzoeken langs, we komen tot een lijst waarop de meest urgente situaties staan, deze kinderen gaan we onverwacht bezoeken om te kijken of ze opgenomen moeten worden in Spirit of Faith.

Een lijst, sta je op de lijst dan heb je een kans sta je er niet op dan heb je pech, een lijst of wel "de" lijst. Heen en weer geslingerd word ik tussen gedachten als:

"Laat de kinderen tot mij komen"

"We mogen niet te groot worden want dan raken we het overzicht kwijt".

"In mijn Vaders huis zijn vele woningen anders had ik het u wel gezegd" (Joh.14) Ik begrijp dat Jezus hier spreekt over het leven na de dood, wij zijn echter een huis van God op aarde en ik moet er steeds aan denken.

De "draag"jongen van de markt, amper 16 jaar oud. Vrienden van hem op de markt hebben Spirit of Faith gevraagd of we iets voor hem konden doen.

Onaangekondigd gingen we op bezoek. Eerst een zoektocht naar de jongen van 16. In de ochtend werkt hij op de markt, daarna bij een lasbedrijfje of bij een aardappelboer waar hij de aardappels snijdt voor de patat. We vonden hem bij de patat. De magere maar sterke jongen springt verrast bij ons in de auto en wijst ons de weg naar zijn huisje. De landrover vervolgt de weg langs troosteloze sloppen en vuilnis en vrolijk zwaaiende kinderen. We kopen brood en melk voor de gastheer.

We komen aan bij het huisje waar zijn vier broertjes en zusjes wonen, de kleinste is amper 2 jaar.In het kleine onderkomen begint Glady's de maatschappelijk werkster met vragen stellen, in Swahili want deze mensen spreken geen woord Engels. Tussendoor vertaalde ze het voor mij in het Engels. Het oudste meisje is 11 en een aardige school in de buurt heeft de kinderen gratis toegelaten op de kleuterschool. Heel aardig maar als de oudste jongen de hele dag naar werk zoekt en drie kinderen op de kleuterschool zitten wie zorgt er dan voor de jongste? Niemand! Eten is er vaak niet , deze dag hadden ze een zakje maïs gekregen van de kooplui op de markt, hun diner van die avond zal dus zijn een handje vol maïs voor vijf monden. De huur van het huisje is 4 Euro, de jongen heeft deze maand uitstel van de huur gevraagd, als hij een week later niet heeft betaald worden ze uit hun huisje gezet, deze jongen redt zich daar wel uit want dat doet hij al een tijd. Twee jaar geleden is de moeder overleden, niemand is er verder meer, geen oom , geen tante, geen grootmoeder. Wat een respect verdient zo'n jongen die zo al twee jaar of misschien wel langer voor zijn broertjes en zusjes zorgt. Het bescheiden onderkomen, zo'n 3 bij 3 meter ziet er netjes uit, 1 bed waar ze met zijn vijven slapen en een paar plankjes met kleding en pannetjes.

In het huisje is geen water en geen toilet, alle mensen van deze sloppenwijk maken gebruik van een en hetzelfde toilet en kraan.

De kleinste die ondertussen bij de chauffeur Antony op schoot zit hoest behoorlijk. Glady's vraagt de jongen naar eventuele familie en ook naar hoe deze jongen zich redt, de antwoorden van de jongen brengen Glady's in tranen en ze kan niet meer verder praten.Ik kon niet overnemen in verband met taalproblemen maar Antony loste dit snel op. Glady's is geraakt, en dat is ook niet vreemd, dit is haar land. Zelfs heeft ze twee kleine kindertjes en ze weet, ze weet dat dit iedereen kan overkomen in dit land. Haar land, hoe kan dit in haar land. Ook Antony heeft zichtbaar problemen in dit soort situaties.

We laten het brood en de melk achter en geld voor de huur en voor wat boodschappen en kopen onderweg medicijnen voor de kleinste. Meer kunnen we op dat moment niet doen.

Nu een week of twee later zijn de kinderen naar het ziekenhuis geweest voor een HIV test en algeheel onderzoek. Als maandag blijkt dat de kinderen HIV vrij zijn zullen ze zeer snel door de rechtbank toegewezen worden aan Spirit of Faith Children's Centre. Behalve de oudste jongen die hij is te oud voor Spirit of Faith. Natuurlijk heeft deze jongen nu een hele verantwoording minder maar toch, misschien kunnen we een baan voor hem vinden.

We zitten nu al op vier kinderen en wilden eigenlijk maar 5 opnemen.

Het is bekend in de buurt van het weeshuis dat we in februari kinderen opnemen. Wanhopige grootmoeders verdringen zich voor de deur, de deuren gaan dicht maar de mensen gaan niet weg. Een grootmoeder zonder armen staat voor me met twee kleine jongetjes. Een vrolijke oude dame, zonder een moeilijk gezicht te trekken kijkt ze naar haar stompjes en zegt, ik kan hiermee de kinderen niet verzorgen, dat snap ik wel, maar wie zorgt er voor deze lieve oude vrouw als we de kinderen opnemen?

Dan hebben we nog twee vrouwen die hier soms hele dagen zitten met vier kinderen die van niemand zijn.

In het dossier hebben we nog vier wezen die ergens onder een afdakje wonen en door de buurt in de gaten worden gehouden. Het oudste meisje is 8 en de jongste is een jongetje van 2.

In het dossier hebben we Jimmy.

Jimmy zijn familie is uitgeroeid door AIDS. Jimmy heeft alleen nog een broertje. Dit broertje is HIV besmet, Jimmy niet. Het broertje van Jimmy mag zich gelukkig prijzen want hij heeft een huis, Nyumbani een weeshuis voor HIV besmette kinderen. Jimmy heeft geen HIV en is dakloos.

In het kantoor van Spirit of Faith werken naast mijzelf twee mensen, eerder genoemde Gladys en daarnaast Patricia. Patricia is opgegroeid in het weeshuis.

Onze hersenen draaien over uren. We zouden 5 kinderen opnemen.

willen wel meer, maar kunnen we het waar maken om ervoor te zorgen? Hebben we genoeg plaats? Laten we daar maar eens mee beginnen en zo lopen we de slaapzalen langs en kijken we waar we bedden kunnen plaatsen. Er is plaats, er is plaats voor 22 kinderen.

Eerst komen de vier van de markt, mits deze HIV vrij zijn en als deze kinderen ingeburgerd zijn en we genoeg geld hebben gaan we de kinderen van de grootmoeder zonder handen, de vier wezen onder het afdakje en Jimmy in overweging nemen. Stapje voor stapje proberen om de kinderen van de lijst in dit jaar een huis te geven.

De lijst, gemaakt uit vele aanvragen, ik voel me zeer ongemakkelijk met deze lijst. Ik bepaal wie er op de lijst komt, wie ben ik...vreselijk vind ik dit.

De eerste opname van een kind kost 55 Euro. Dit bedrag is nodig voor een ziekenhuis test, een matras een matrashoes, lakens een deken.

Kleding hebben we nog wel, handdoeken en zo ook.

Dit zijn de eerste kosten, het vervolg traject is het vinden van een sponsor die het kind voor 30 Euro per maand kan ondersteunen.

Van deze 30 Euro gaat 15 Euro naar onderwijs en 15 Euro naar onderhoud.

Ouderdag

In de vorige nieuwsbrief schreef ik jullie dat er ouderdagen zijn op de middelbare scholen, veel kinderen en de ouderdagen zijn vaak in het zelfde weekend en er moeten dus keuzes worden gemaakt. Nu was het de dag voor Veronica Mutoni. Veronica die elk jaar alle ouders en leerlingen vermaakt met haar zang en dans maar zelf nooit bezoek heeft op de ouderdag.

Stralend zat ze achter het drumstel toen ze zag dat we haar kwamen bezoeken, Gladys, Patricia, Mieke (vrijwilligster) Matthew (haar broertje) en Peter (chauffeur) en ik natuurlijk. Het drumstel is aangeschaft door de school op verzoek van Veronica. Alle klassen gingen liederen zingen tussen de toespraken van de belangrijke mensen van de school door, Veronica begeleidt op de drums. Dan wordt Veronica haar klas naar voren geroepen en Veronica is voorzangeres. De hele boel gaat plat. leerlingen in keurige schooluniformen staan te zwingen en te juichen. Ouders die netjes gekleed zijn voor de dag en formeel in de brandende zon zitten gaan bewegen en lachen en meezingen.

Veronica is heel verlegen als je met haar praat maar als ze zingt, het is een klankkast die aan alle kanten beweegt, als een professionele zangeres beweegt ze zich over het podium, totaal onverwacht draait ze zich om en speelt ze met het publiek. Veronica was blij dat we er waren en gaf daarom extra, alles gooide ze in de strijd en ze is terug geroepen door de directie om meer te zingen.

Ze heeft de krant gehaald: "Aanstormend succes verzekerd talent Veronica Muthoni" grote foto erbij.

Ik heb het artikel gescand zodat het op de website kon komen maar ik weet niet zeker of dit gelukt is.

Deze kinderen mensen, hier gaat het om. Haar broertje Matthew zegt in de promotiefilm van Spirit of Faith "Als ik niet in Spirit of Faith was gekomen was ik waarschijnlijk een straatjongen geworden." Matthew is dit jaar naar de middelbare school gegaan en zijn zus is de veel belovende Veronica.

Keuzen

Keuzen, naar welke ouderdag ga ik en welke niet. Wie komt er op de lijst en wie niet. Veel mensen sprak ik, soms spraken ze Kikuyu, soms Swahili en soms had ik geen idee welke taal het was.

Verschillende mensen. Hard werkende, zorgende en verantwoordelijke mensen, zoals de jongen op de markt.

Onverantwoordelijke mensen, kinderen blijven maken terwijl ze er niet voor kunnen zorgen en zich wel te pletter drinken.

Egoïstische mensen.

Lieve mensen.

Mensen die de dood als uitvlucht nemen uit de problemen.

Ieder mens bepaald zijn keus.

Hoe vaak zeggen we na een moeilijke moment niet: Ik had geen keuze toch, ik moest wel door.

Deze weken heb ik ervaren dat dit niet waar is, je hebt wel degelijk een keuze:

Je kiest voor dood.

Je kiest voor een ongelukkig leven met zelfmedelijden

Of je kiest voor een leven dat je zo prachtig mogelijk maakt met de middelen die je hebt.

Ik begon de brief met teksten uit de bijbel en wil hiermee de afsluiting ook doen.

"Ik zal u niet als wezen achterlaten" (Joh.14:18)

De kinderen in Spirit of Faith zijn wezen maar deze tekst is echt op hun van toepassing.

Hun geloof in God maakt dat ze een Hemelse Vader hebben.

Asanta sana (= heel erg bedankt voor jullie aandacht)

Even praktische cq zakelijk

Op de website van de wereld omroep staat een interview dat met mij is gehouden. Als jullie het leuk vinden kan je de website bezoeken, de website is www.rnw.nl/cgi-bin/home/nlhome.pl

De kindspansoring loopt via de Stichting Weeskinderen Kenia www.weeskinderenkenia.nl

U mag ook contact met mij opnemen dan breng ik u in contact met de Stichting.

De website van Spirit of Faith www.riafennema.nl

Mensen die mij persoonlijk willen sponsoren kunnen dit doen via 32.09.53.580 Rabobank t.n.v Stichting Weeskinderen Kenia t.a.v. Ria Fennema SOF

De kerst is hier door jullie hulp onvergetelijk geworden. Nooit kregen de kinderen zoveel kadootjes en nog nooit was er een speelruimte aanwezig op Spirit of Faith. Nu wel. Ik heb er een foto bijgedaan van spelende kinderen in de speelruimte.

Tot de volgende keer.

liefs

Ria Fennema